

Lovforslag nr. L 59. Fremsat den 16. januar 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af Ligningsloven og Personskatteloven

(Beskatning af sociale ydelser efter bistandsloven)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, foretages følgende ændring:

§ 7, *litra j*, affattes således:

»j. Understøttelser og andre lignende ydelser som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til lov om social bistand. Skattefriheden omfatter ikke faste revalideringsydelser efter lovens kapitel 10, herunder hjælp, der ydes som løn eller løntilskud, godtgørelse efter lovens kapitel 11 til forældre med alvorligt syge børn under 14 år, ungdomsydelser efter lovens § 49 a, jf. § 49 b, stk. 1, samt ydelser efter lovens § 49 d, og heller ikke pleje-

vederlag ved pasning af døende efter lovens kapitel 12 a.«.

§ 2

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 4. oktober 1990, foretages følgende ændring:

I § 11 indsættes efter 4. pkt.:

»Reglerne i 1. – 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis den skattepligtige i indkomståret modtager ydelser efter § 49 b, stk. 2, og § 49 f, stk. 3, i lov om social bistand.«.

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget indeholder en præcisering af bestemmelsen i ligningslovens § 7 j om beskatning af sociale ydelser efter bilstandsloven som følge af gennemførelsen af lov nr. 256 af 25. april 1990 om ændring af lov om social bistand (Indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende) og lov nr. 425 af 13. juni 1990 om ændring af lov om social bistand (Indførelse af ungdomsydelse).

Efter lov nr. 256 af 25. april 1990 om ændring af lov om social bistand (Indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende) er personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter ansøgning berettiget til at få godtgørelse for tabt arbejdsindtægt (plejevederlag) efter bilstandslovens §§ 57 a-b. Hvis den plejekrævende har udgifter, som ikke dækkes efter anden lovgivning, til lægeordineret medicin, sygeplejeartikler og lignende, kan der efter § 57 d ydes hjælp hertil uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

I lovforslaget præciseres det, at plejevederlaget og de hertil knyttede tillæg – der træder i stedet for arbejdsvederlag – er skattepligtigt. Dækningen af de særlige udgifter efter § 57 d er derimod omfattet af understøttelsesbegrebet i ligningslovens § 7 j, og de beløb, der modtages til dækning af sådanne udgifter vil derfor være skattefrie. Dette er i overensstemmelse med de forudsætninger, hvorunder loven om indførelsen af plejevederlag m.v. blev vedtaget.

Ved lov nr. 425 af 13. juni 1990 om ændring af lov om social bistand (Indførelse af ungdomsydelse) blev der i bilstandsloven indsat regler om ungdomsydelse i bilstandslovens Afsnit III A. Efter bilstandslovens § 49 a, jf. § 49 b, stk. 1, kan der udbetales ungdomsydelse mod beskæftigelse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse til unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed. Beskæftigelsestilbuddet kan efter § 49 a, stk. 2, være ansættelse i et beskæftigelsesprojekt etableret efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats eller ansættelse i privat virksomhed med løntilskud efter denne lov. Den unge aflønnes efter § 49 b, stk. 1, med en timeløn, der følger reglerne i lov om kommunal beskæftigelsesindsats.

Efter bilstandslovens § 49 b, stk. 2, kan der i tiden indtil udbetaling af første løn og under et vejlednings- og introduktionsprogram udbetales en ungdomsydelse, der beregnes efter reglerne i bilstandslovens § 37. Tilsvarende kan der efter § 49 f, stk. 3, ydes kontanthjælp efter bilstandslovens § 37, hvis den unge deltager i aktiviteter, for hvilke der ikke udbetales løn. Endelig kan den unge udover den lønnede beskæftigelse, jf. § 49 a, stk. 2, få udbetalt en timesats for uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid efter bilstandslovens § 49 d.

I lovforslaget præciseres det, at ungdomsydelsen efter § 49 a, jf. § 49 b, stk. 1, er skattepligtig. Den hjælp, der udbetales efter bilstandslovens §§ 49 b, stk. 2, og 49 f, stk. 3, ydes imidlertid efter reglerne i bilstandslovens § 37, og denne hjælp er derfor skattefri efter ligningslovens § 7 j, idet der dog skal ske en forholdsmæssig nedsættelse af modtagerens personfradrag efter reglen i personskattelovens § 11.

Den timesats, der kan udbetales efter bilstandslovens § 49 d, er derimod ikke omfattet af understøttelsesbegrebet i ligningslovens § 7 j, og er derfor skattepligtig for modtageren.

Det foreliggende forslag tilsigter ingen realitetsændringer i de gældende regler, og betegner derfor alene en tydeliggørelse af bestemmelserne.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser i forhold til de gældende regler.

Administrative konsekvenser

Forslaget har ingen administrative konsekvenser i forhold til de gældende regler.

Spaltehenvisninger

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8858, 8915, 9401, 9759; tillæg A, 5519; tillæg C, 719.

Personskatteloven er senest ændret ved lov nr. 423 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp.

8972, 9203, 10483, 11112; tillæg A, 5611; tillæg C, 1023.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

De seneste ændringer af bistandsloven indebærer, at en række ydelser efter bistandsloven skal behandles forskelligt i skattemæssig henseende. Dette vanskeliggør forståelsen af bestemmelsen i ligningslovens § 7 j.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i ligningslovens § 7 j præciseres, sådan at det bliver muligt at fastslå den skattemæssige behandling af en række sociale ydelser efter bistandsloven ved en umiddelbar læsning af bestemmelsen.

Til § 2

Som følge af de seneste ændringer i bistandsloven foreslås det, at bestemmelsen i personskattelovens § 11 om reduktion af personfradraget ved modtagelsen af visse sociale ydelser, ændres, sådan at den korrekte skattemæssige behandling af ydelsen fremgår direkte af bestemmelsen.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, foretages følgende ændring:

§ 7, *litra j*, affattes således:

»j. Understøttelser og andre lignende ydelser som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til lov om social bistand. Skattefriheden omfatter ikke faste revalideringsydelser efter lovens kapitel 10, herunder hjælp, der ydes som løn eller løntilskud, godtgørelse efter lovens kapitel 11 til forældre med alvorligt syge børn under 14 år, ungdomsydelser efter lovens § 49 a, jf. § 49 b, stk. 1, samt ydelser efter lovens § 49 d, og heller ikke plejevederlag ved pasning af døende efter lovens kapitel 12 a.«.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

a.-i. . . .

j. Understøttelser og andre lignende ydelser, som offentlige myndigheder og institutioner udreder i henhold til lov om social bistand. Skattefriheden omfatter dog ikke faste revalideringsydelser efter lov om social bistand kapitel 10, herunder hjælp, der ydes som løn eller løntilskud, og heller ikke godtgørelse efter lov om social bistand ka-

pitel 11 til forældre med alvorligt syge børn under 14 år.

h. . . .

§ 2

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 4. oktober 1990, foretages følgende ændring:

I § 11 indsættes efter 4. pkt.:

»Reglerne i 1. – 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis den skattepligtige i indkomståret modtager ydelser efter § 49 b, stk. 2, og § 49 f, stk. 3, i lov om social bistand.«.

§ 11. Hvis den skattepligtige i indkomståret har modtaget ydelser efter kapitel 9 i lov om social bistand, nedsættes personfradraget, herunder eventuelt overført fradrag efter § 10, stk. 4. Nedsættelsen udgør en så stor del af personfradraget, som svarer til forholdet mellem på den ene side de modtagne ydelser efter bistandslovens kapitel 9 og på den anden side den skattepligtige indkomst med tillæg af de modtagne ydelser. Nedsættelsen kan dog ikke udgøre et større beløb end ydelserne. Ydelser til samlevende ægtefæller henføres ved denne beretning til den ægtefælle, der har den højeste skattepligtige indkomst.